ВЕСЕЛКА

ЖУРНАЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

THE RAINBOW

A CHILDREN'S MAGAZINE

РІК XXIII [redacted]
ВЕРЕСЕНЬ 1976

СПРАВЛЕННЯ НЕДОГЛЯДУ

У „Веселці" ч. 4. (259) за квітень 1976 року у п'єсці К. Перелісної „По волошки" трапився недогляд. На стор. 6-ій, 2-ий стовпчик згори пропущено 3 рядки. Має бути:

ВОВК: — Е, Лисичко, почекай,
Хлопець мій, ти не чіпай!
Я волошки стережу,
(і далі, як надруковано).

ЗАГАДКА-НЕДОМОВКА

Довкруги землі літає,
Ген у безвістях ширяє,
Не літак, і не плянета,
І не зірка, ні комета
А ......

НАЗВІТЬ ЦЮ ХАТИНУ!

У малій хатині
Скрізь вікна, скрізь шиби.
В хатині вода,
А в воді цій — риби.

ХТО ЦЕ?

Хто це, хто легкий, моторний
І, як я, малий, лиш чорний,
Хто це, хто, скажи, такий
Невідчепний і швидкий?
Я біжу — він бігти стане,
Я спинюся — він пристане,
Я сюди — і він сюди,
Я туди — і він туди.
Тільки сонце блись огненне, —
Гульк! І він вже коло мене.
А як сонечка нема,
Не шукай його, дарма!

РОЗГАДКИ ЗАГАДОК У ЧИСЛІ „ВЕСЕЛКИ" ЗА ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ, 1976 р.: ХТО ЦЕ? Ведмідь. ШАРАДА: Слимак (равлик).

ЧОТИРИ, ЧИ П'ЯТЬ?

(Сміховинка)

Було п'ять хлопців. Врадили вони піти в світ на мандрівку.

Ідуть, ідуть, аж один з них питає:

— А скільки нас іде?

— Та п'ять, — кажуть йому.

— Ану, я почислю! .. — і починає: — Один, два, три, чотири .. . А бач, — каже, — є чотири . . .

— Ти зле числив! — говорять до нього хлопці. І кожний числить: — Один, два, три, чотири . . . Таки чотири!

А куди ж дівся п'ятий? Оглядаються — немає. Шукають його.

Саме надійшов чоловік дорогою.

— Кого ви шукаєте, хлопці? — питає їх.

— Бачите, дядьку, то таке, — заговорив один хлопчина. — З дому ми йшли всі п'ять на мандрівку. Числимо тут, — а нас є чотири. То ми й шукаємо п'ятого. Поможіть нам, дядьку, знайти того п'ятого, — прохають чоловіка.

— Добре! Я знайду вам його, — каже дядько. — Ходіть за мною. Відбийте осъ у тому болоті свої носи...

— А тепер почисліть, скільки відбилося носів.

Числять: — Один, два, три, чотири, п'ять! . .

— А бачите! Вас є таки п'ять! Правда, що п'ять? — питає їх дядько.

—Ага-а . . . — відповіли хлопці і пішли далі в світ.

ЗРОЗУМІВ

Миколці говорила мати,
Що ледарем недобре жити:

— Не слід „на потім" відкладати,
Що можеш зараз ти зробити!

— Все ясно! — вигукнув Микола,
На лавку положив книжки
І з'їв із маком пиріжки
Ті, що дала матуся в школу.

з кольоровими ілюстраціями виходить кожного місяця у Видавництві „Свобода" заходами Українського Народного Союзу. Редаґує Колеґія. Річна передплата становить у ЗСА — 5.00 долярів, у інших країнах — рівновартість цієї суми. Для членів УНС — 4.00 доляри. Ціна окремого числа 50 центів. Ціна подвійного числа — 75 центів.
"THE RAINBOW" — "VESELKA"
Обкладинка роботи — Люди Павлів
Published monthly, except June to September Bi monthly
at Jersey City, New Jersey
81-83 Grand Street — Jersey City, N.J. 07303
Subscription $5.00 per year. UNA members $4.00 per year.
Entered as Second Class at Jersey City, N.J.

Ілюстрація на обкладинці:
Іван Брикович — Куди сховатися перед дощем?

Галина ЧОРНОБИЦЬКА

Ілюстрація Богдана БОЖЕМСЬКОГО

ДО РІДНОЇ ШКОЛИ

В нас були веселі тижні
відпочинку і дозвілля.
А найкраще — ватри пишні,
таємничі, дивовижні,
з пахом диму, смол і зілля.
А при ватрах вечерових
і гутірка, і пісні
молодечі, голосні.

Вдень прогулянки-походи
в гущу лісу рано-зрання,
несподівані пригоди,
і пізнати світ природи
наші щирі намагання.
Ми хотіли дослідити
силу вітрових напруг,
зріст дерев і річки рух.

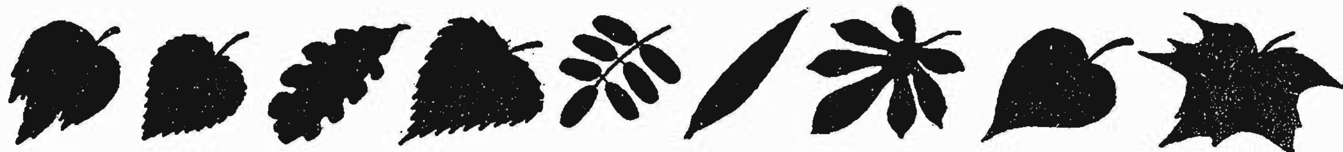

Швидко тижні проминули,
повертаємось додому.
Ми про школу не забули,
за добро її відчули
дяку в серці молодому.
А найбільш — за рідну мову
нашій школі, знов і знов,
щира дяка і любов.

Так вітай же, рідна школо!
Знов ми тут після вакацій
стоїмо у дружнім колі,
приготовані до праці.

Дай знання нам, школо-мати,
найсильнішу зброю в руки.
Вчи нас: зло перемагати
і в душі повік тримати
світло правди і науки.

Інна РОГОВСЬКА

Ілюстрації Петра ХОЛОДНОГО

КАЗКА ПРО ТРЬОХ ЦУЦЕНЯТ

Раз жили побіля річки цуценята невеличкі: чорний Блек, сірий Мак, білий з плямкою Тік-Так.

Вміли тільки пустувати неслухняні цуценята, довгий Блек, грубий Мак і малесенький Тік-Так.

„Йдіть до школи!" — каже мати. — А вони мерщій тікати: перший Блек, другий Мак, а за ними і Тік-Так.

Мати купить їм книжки — вмить розірвуть на шматки дурник Блек, ледар Мак і гонивітер Тік-Так.

Якось раз пішли до лісу і побачили там лиса чорний Блек, сірий Мак, білий з плямкою Тік-Так.

Лис почав від них тікати, а за ним біжать щенята, жвавий Блек, хвацький Мак, з-заду шибеник Тік-Так.

Мчать, роззявивши три пащі, далі й далі, в темну хащу швидко Блек, метко Мак, шкутильгаючи Тік-Так.

Лис сховався десь в хащах, і відчули раптом жах довгий Блек, грубий Мак і малесенький Тік-Так.

Де поділась їхня втома! „Як дістатися додому?" — дума Блек, дума Мак, розмірковує Тік-Так.

Бачать білку: „Гей, хвостата! Як знайти нам нашу хату?" — каже Блек, каже Мак і притакує Тік-так.

„Не скажу! — їм каже та. — Хто відгриз мені хвоста? Чи не Блек? Чи не Мак? Чи не ти, малий Тік-Так?"

Бачать зайця: „Прудконогий, покажи нам ти дорогу! . ." — просить Блек, просить Мак, і хвостом маха Тік-Так.

„Не скажу! — той каже сухо. — Хто тягнув мене за вухо? Чи не Блек? Чи не Мак? Чи не ти, малий Тік-Так?"

Бачать ґаву: „Пані ґаво! Де наш дім? Скажіть ласкаво!" — плаче Блек, плаче Мак і реве малий Тік-Так.

„Не скажу! Йдіть навмання! Хто образив ґавеня? Чи не Блек? Чи не Мак? Чи не ти, малий Тік-Так?"

„Слово чести, пані мила! Ґавеня те нас побило", — бреше Блек, бреше Мак і підбріхує Тік-Так.

Кряче ґава: „Шкода вас! Там ось є дороговказ!" Скаче Блек, скаче Мак і підскакує Тік-Так.

„Дві є дошки: ВОВК і ХАТА — прочитаєте щенята. Чорний Блек, сірий Мак, білий з плямкою Тік-Так?"

„Певно! Нам книжок багато довелося розірвати", — каже Блек, каже Мак і притакує Тік-Так.

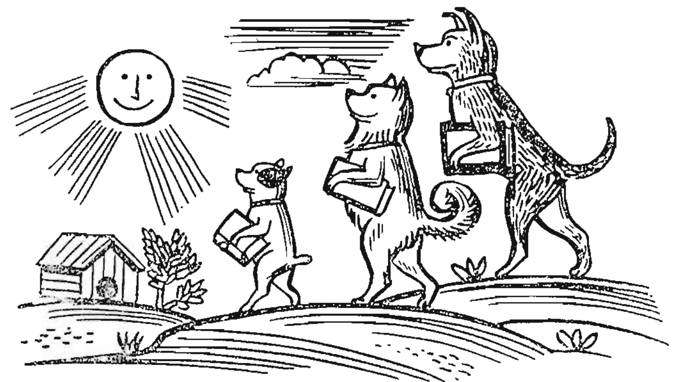
І стрибали, і брехали, і на літери гарчали довгий Блек, грубий Мак і малесенький Тік-Так.

Та не вміли прочитати, де є ВОВК, а де є ХАТА бідний Блек, бідний Мак і біднесенький Тік-Так.

Посідали коло клена і завили, мов сирени, хрипко Блек, глухо Мак і тонесенько Тік-Так.

Їх почула рідна мати, привела усіх до хати — скаче Блек, скаче Мак і підскакує Тік-Так.

А уранці — гляньте! — полем з книжечками йдуть до школи перший Блек, другий Мак, а за ними ще й Тік-Так.

НЕ ШТУКА

ПРАДІД: — У твоєму віці я вмів назвати всіх президентів по порядку.

ПРАВНУК: — Не штука! Їх тоді було три або чотири!

(Ілюстрації Зенона Онишкевича)

Лесик сидить за столом і з великою увагою креслить на папері хрестики, вужики, хвостики тощо.

— Що ти робиш, Лесику? — питає його молодша сестра, кучерява Лідочка.

— Пишу листа.

— До кого?

— До пташки.

Лист до пташки? О, це щось дуже цікаве! Лідочка присідається до брата і просить розповісти про цю пташку. Де вона — тут, у парку чи там, над Круглим озером, де Лесик був на вакаціях.

— Як я був з матусею в ,,Косові'' над Круглим озером, то мав там знайому пташку. Її гніздо було на дереві просто нашого вікна. Щоранку пташка сідала на найнижчій галузці, дивилася в вікно і щебетала.

— Це вона так тебе вітала на ,,добридень'', здогадується Лідочка.

— І матуся те саме говорила, — продовжує Лесик. — Коли я снідав ,пташка прилітала на сходи ґанку. Я кидав їй кришини хліба, і вона їх зі смаком дзьобала. Матуся порадила, щоб я давав пташці їсти з руки. Одного ранку я сів на східцях, поклав на долоню кусник білого хліба і простягнув перед себе. Пташка злетіла на дашок ґанку, потім на поруччя сходів, щось подумала, покрутила головою, приглянулася, а нарешті обережно підійшла і вхопила дзьобиком хліб.

— Розумна пташка! плескала в долоні Лідочка, мов справді бачила пташку, що брала хліб з Лесикової долоні.

— Одного разу в мене по плечі повзла велика гусениця. Добре, що я її не бачив, бо дуже не люблю гусениць. Нараз пташка підлетіла до мене, схопила гусеницю, сіла на стежці і проковтнула її. Вона вже мене не боялася.

Лідочка аж зідхнула від заздрощів.

— Жаль мені було з нею розставатися — додав сумовито хлопчина. — Але я обіцяв, що як вернуся з вакацій додому, то напишу до неї листа. І ось лист готовий!

— Що ж ти їй написав? Прочитай! — просить дівчинка.

— Моя люба пташко! — видумує Лесик, мов би справді читав листа. — Я вже вдома, але про тебе не забув. Тут діти вже ходять до школи, і я почав ходити до першої кляси. Ти певно також записала своїх пташенят до лісової школи. В нас у парку ще зелено, але матуся каже, що надходить осінь. Чи цвіркуни вже повкладалися спати на зиму? Добре забезпеч своє мешкання, щоб не померзли твої діточки! До побачення за рік у ,,Косові''! Писав твій друг Лесик.

— Гарно! — хвалить Лідочка і додає: — Прошу тебе, допиши: ,,Тебе поздоровляє моя сестра Ліда, що має чотири рочки.''

Лесик радо дописує кілька закарлючок. Але в Лідочки якась журлива думка нависла хмаринкою на чолі.

— Лесику, чи поштар знатиме, котрій пташці дати листа?

— Не турбуйся! — сміється Лесик. — Як це вже обміркував з паном директором оселі над Круглим озером. Листа пошлю на адресу пана директора. Він його розпечатає і покладе на сходах у ,,Косові''. На листа насипле кришок хліба. Пташка прилетить їсти кришини і . . . прочитає мого листа. Що, добре ми придумали?

— Чудово! — заливається Лідочка срібним сміхом. — Ну, одягайся, братіку, попросимо матусю, щоб пішла разом з нами до поштової скриньки.

Роляник

СКЛАВ ІСПИТ

Батько: — Бачу, що ти на іспиті мав п'ять питань. Чи ти не пропустив якого?

Син: — Тільки два перші і три останні.

Роман ЗАВАДОВИЧ

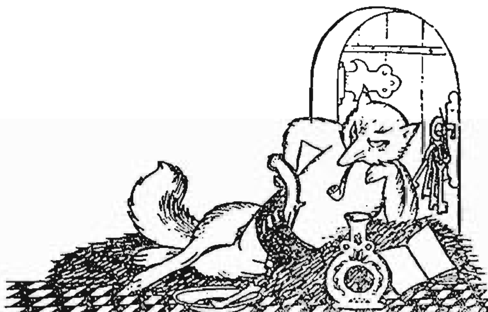
Ілюстрації Едварда і Юрія КОЗАКА

ФРАНКОВІ КАЗКИ

Ну, хто з дітей не знає про Франка,
Що написав їм книжку „Лис Микита"?
Є там дива, як завжди у казках,
А й мудрість є в словах штудерно скрита.

Він розповів про ті старі часи,
Коли по-людськи звірі говорили.
В його казках шумлять гаї, ліси
І бродять ними вепри та бурмили.

В його казках є лиси і вовки,
Є вівці, зайчики, осли і коні,
Є пси, коти і півні й курочки,
І навіть лев, мов цар, сидить на троні.

А зблизька гляньте — ті звірі всі
Вам видаються наче справжні люди:
Одні живуть в неправді, у грісі,
А іншим добре серце б'ється в грудях.

Отак з казок Іван Франко учить
Дітей життя і світ розпізнавати;
За це йому із цього на той світ
„Спасибі вам!" годилося б сказати.

Штудерно — хитро-мудро, вигадливо (wittily); дива — множина від іменника „диво" — wonder; бродити — to wander; вепр — дикий кабан (wild boar); бурмило — так народ в Україні часто називає ведмедя; цей світ — світ живих людей, той світ — світ померлих.

ДИНІ

Говорила диням диня:
– Я в городі господиня!
Аж задивувались дині:
– А ми що, не господині?

Дині докоряли дині:
– Дуєшся, дурненька дине,
День по дневі, не віднині!
Ми – родина, добрі дині!

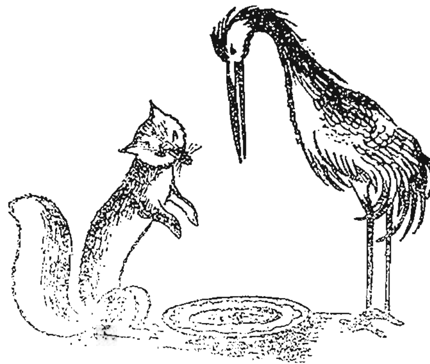
Вмовкли дині, вмокла диня.
Кожна диня – господиня.

Бабай

Іван ФРАНКО

Ілюстрації Едварда КОЗАКА

ЛИСИЧКА І ЖУРАВЕЛЬ

Лисичка жила у великій приязні з журавлем, навіть покумалися.

От лисичка кличе журавля до себе в гості.

Приходьте, кумцю! Приходьте, любцю! Чим хата багата, тим і прийму.

Іде журавель на прошений обід, а лисичка наварила кашки з молочком, розмазала тонесенько по тарілці та й поставила перед кумом.

— Живіться, кумочку, не погордуйте! Сама варила!

Журавель стук-стук дзьобом — нічого не спіймає. А лисичка тим часом лиже та й лиже кашку, аж поки сама всієї не з'їла. А коли кашки не стало, вона й каже:

— Вибачайте, кумочку, більше не маю чим вас погостити.

— Спасибі й за те, — пісним голоском промовив журавель. — А ви б, кумочко, до мене завтра в гості прийшли!

— Добре, кумочку, прийду. Чому б не прийти? — відповідає лисичка.

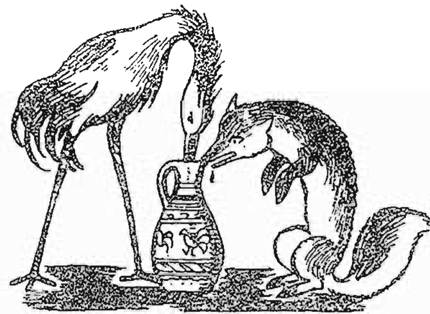
На другий день приходить лисичка. Журавель наварив м'яса, бурачків, квасольки, картопельки, покраяв усе те на дрібні шматочки, поскидав у високий глечик з вузькою шийкою та й поставив перед лисичкою.

— Живіться, кумочко! Не погордуйте, любі мої! — припрошує журавель.

Понюхала лисичка — добра страва! Встромила голову до глечика, — не йде, пробує лапкою, — годі витягнути. Крутиться лисичка, заходить то звідси, то звідти довкола глечика — нічого не порадить. А журавель не дармує. Дзьоб-дзьоб у глечик, та й їсть собі шматочок за шматочком, поки всього не виїв.

— Вибачайте, кумонько, — каже, як глечик був уже порожній. — Чим хата багата, тим і рада. А більше я на цей раз нічого не розстарався.

Розсердилася лисичка, навіть не подякувала за гостину. Вона думала, що на цілий тиждень наїсться, а тут прийшлося голодній додому вертатися.

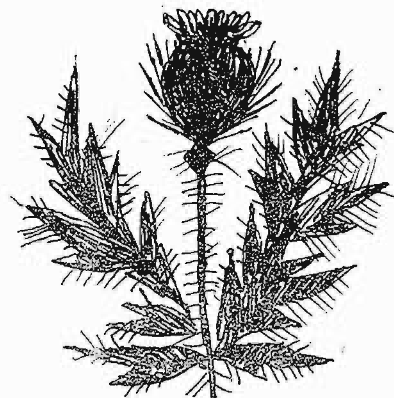

Відтоді зареклася лисичка дружити з журавлем.

К. ПЕРЕЛІСНА

Ілюстрація Юрія КОЗАКА

РЕП'ЯШОК

Реп'яшок я, – ідіть, не чіпайте!
Я до кожного й сам причеплюсь,
І на мене, глядіть, не ступайте,
А то в п'ятку сердито віпнусь.

Пошукайте де далі доріжки,
Хоч колючки розкидав я скрізь,
І від них не втечуть ваші ніжки –
Причеплюсь, щоб хто далі заніс.

К. ПЕРЕЛІСНА

Ілюстрації Юрія КОЗАКА

ТУП-ТУП-ТУП!

Туп-туп-туп! Там і тут
До садочка діти йдуть.
Не біжать, не кричать,
Лиш ніжками тупотять.

Туп-туп-туп! Чергові,
Хлопці пильні — бойові,
Знак усім подають:
„Переходьте тільки тут!"

І хлоп'ята з літаками,
І дівчата із квітами
Не біжать, не кричать,
Лиш ніжками тупотять.

К. ПЕРЕЛІСНА

Ілюстрації Юрія КОЗАКА

В ЛІС ХОДИЛИ

Вчора з школи дітвора
В ліс ходила пішки,
Хто опеньок назбирав,
Хто нарвав горішків.

Я ж усіх перехитрив, –
Хоч ходив потиху,
В кошик я збірав грибів,
В пазуху – горіхів.

А в кишені я приніс
Двох жуків рогатих,
Хоч пошкрябав добре ніс,
Щоб їх упіймати!

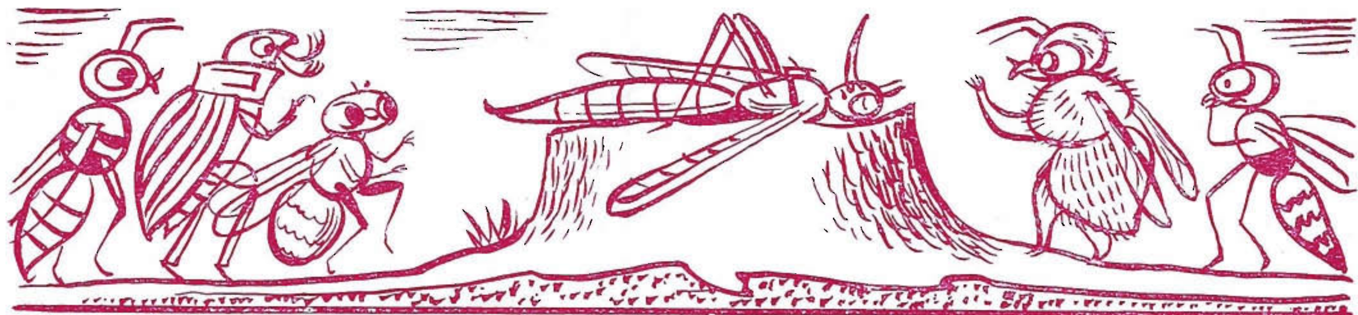
Опеньок — осінній гриб (honey argaris); пазуха — місце на грудях під сорочкою, де вона запинається ґудзиками (bosom).

Це з побуту сільських дітей в Україні.

Текст: Роман ЗАВАДОВИЧ *Ілюстрації: Петро ХОЛОДНИЙ*

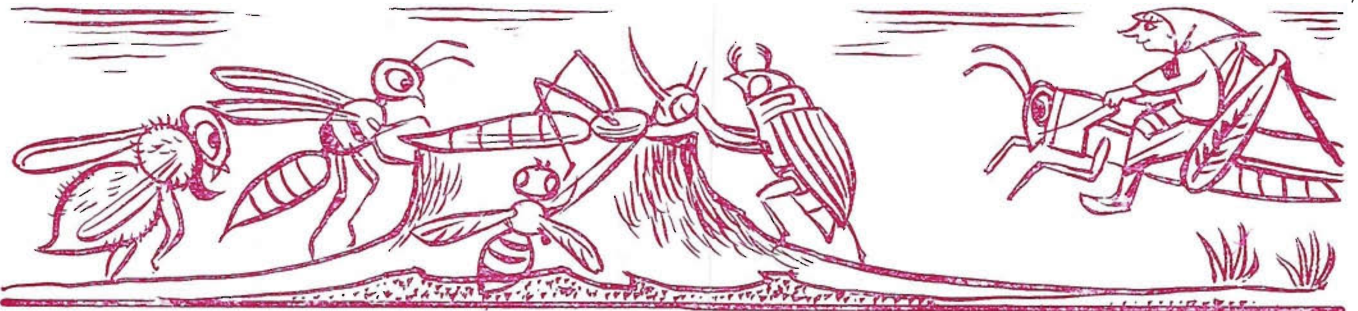
ГОЦА ДРАЛА

У березовім ліску
Спав комарик на пеньку.

Певно в гостях загуляв,
Йшов додому і — заспав.

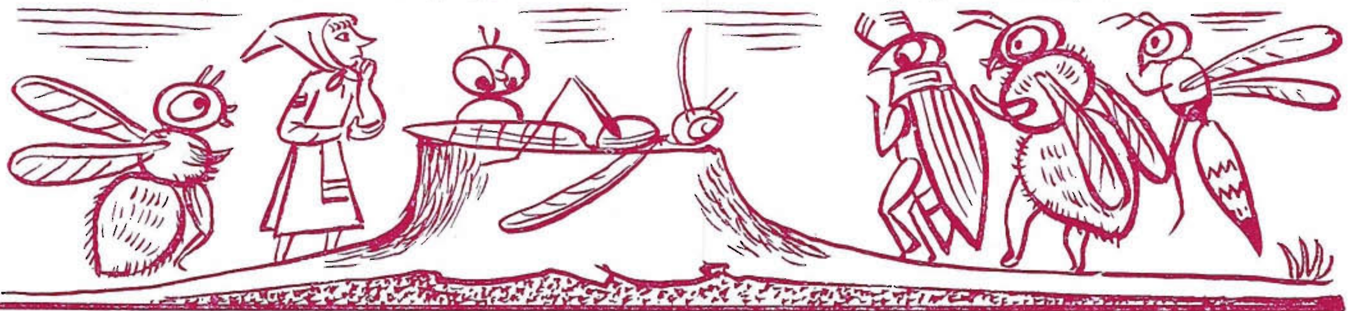
Не одну там спав годину,
Може навіть цілу днину.

От зібралась компанія
Коло того комаря.

Будять, будять, та ого! —
Не добудяться його...

— „А покличмо, — кажуть, — Гоцу,
На пораду все охочу".

Гоца пульса спробувала,
Посміхнулась і сказала:

— „Ой, комарик дуже марний,
Треба взяти до лікарні —

— операцію зробити,
То ще може буде жити".

Як комар таке почув,
То схопивсь і в ліс чкурнув.

Посміялися комахи
Із комарика-невдахи —

— що зовсім не був недужий,
Тільки спати любив дуже.

Лібретто: Леонід ПОЛТАВА Музика: Василь СИДОРЕНКО Ілюстрації: Галина СИДОРЕНКО

МАВПЯЧИЙ КОРОЛЬ

(Оперета-казка на 3 дії для звичайного або лялькового театру)

УВЕРТЮРА ДО ДРУГОЇ ДІЇ

ЛІБРЕТТО—ЛЕОНІД ПОЛТАВА
МУЗИКА—ВАСИЛЬ СИДОРЕНКО

Allegro con forza

f

accelerando

Andontino fantastico

mp

Andante cantabile animato

p

espressivo con rubato

mf

misterioso

M.S.

РА 1976
3978,1

Дія 2

Африка. Пальми, квіти, кущі, за кущами — озеро, а на ньому Крокодил. На березі Мавпочки.
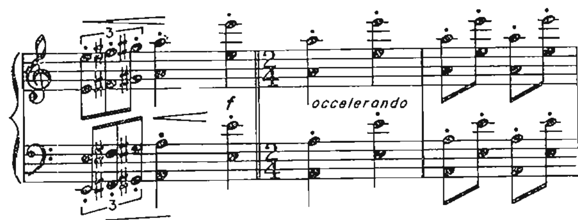
Ява 1
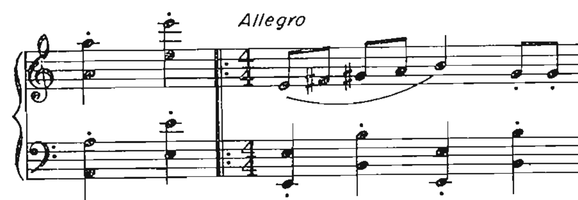
(ТАНОК МАВПОЧОК)
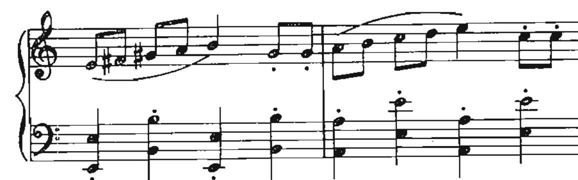
(Мавпочки танцюють)
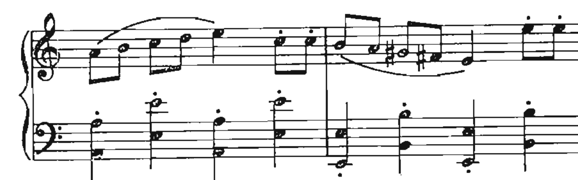
МАВПА 1
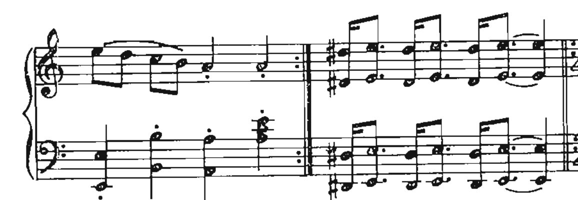
КрокодИле КрокодИловичу,
Подивися, що я бАчу!
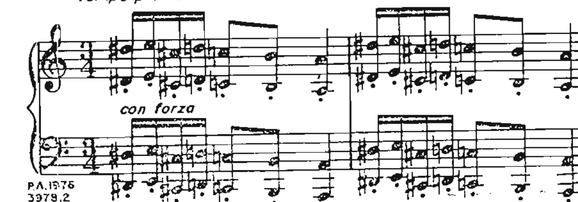

МАВПА 2

Птах не птах? . . .
Пчих-пчих, пчих-пчих! . . . —
В Африці нема таких!

КРОКОДИЛ

Мавпочко, яка ж бо ти
нездара —
То ж літак летить у хмарах!

МАВПА 3

Що?!. То птах із Білої ЗемлІ,
Де живуть великі королі?
Може, може то летить
Той, кого чекаємо сто літ?!.

МАВПА 1

Агі! АдИ! Сестриці, сюди!

КРОКОДИЛ

Сюди то сюди, а мені треба —
Ближче до води . . .

(Підсувається ближче до води. Вбігають Мавпочки. У небі видко літак, за колесо якого тримається Петрик (-лялька-).
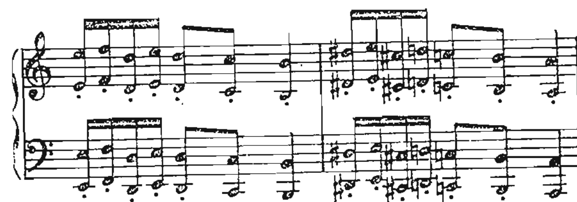
ВСІ МАВПИ
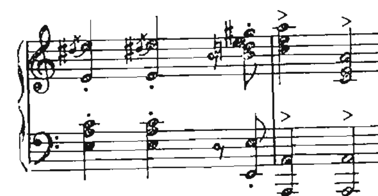
КОля-рОля-каракОля,
Коля-роля-караколь,
Це летить МАвпячий КорОль!
МАвпячий Король!!
МАвпячий К-о-о-роль!
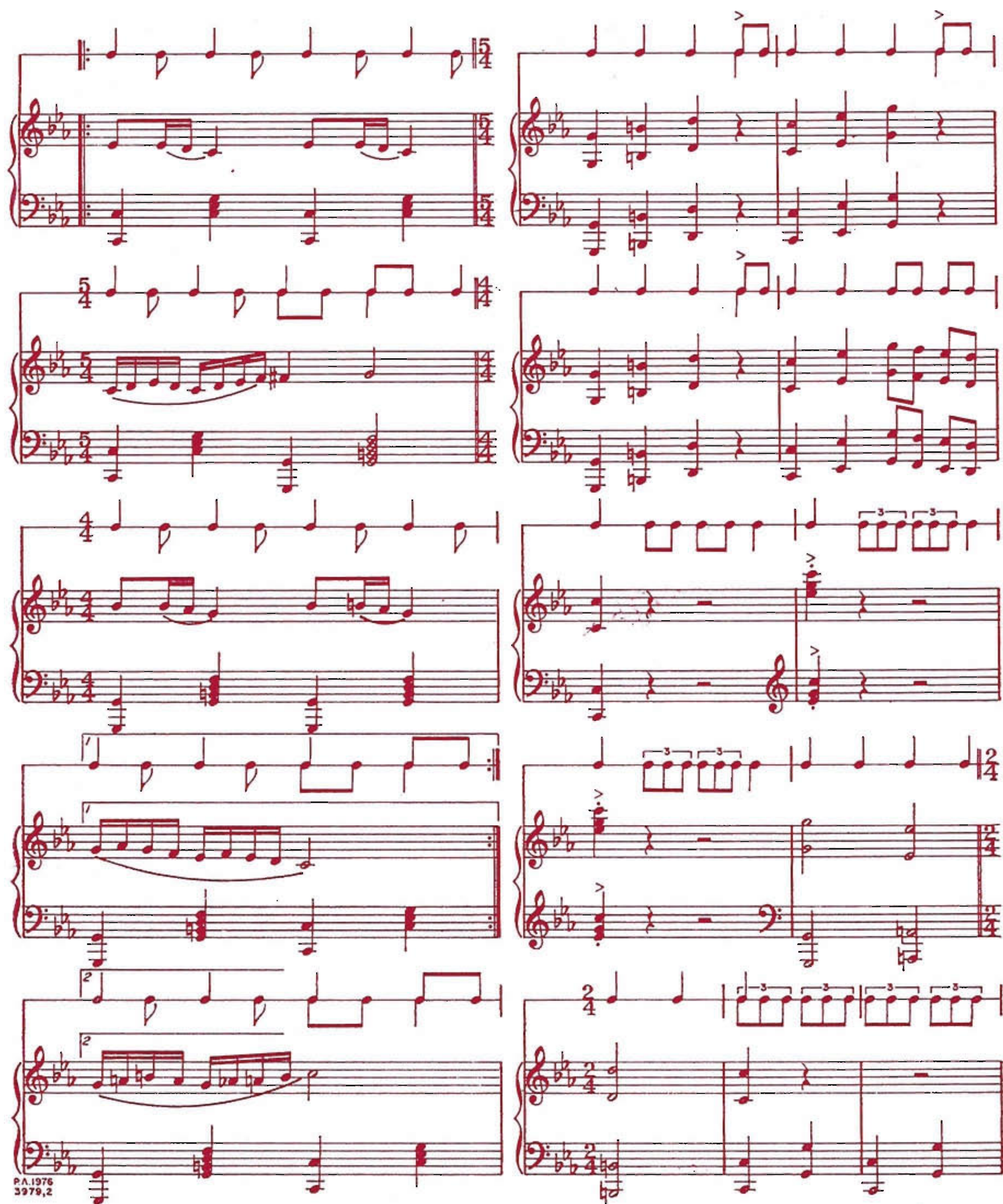
(Літак кружляє над ними, Петрик, не змігши довше триматися за літака, падає в озеро; літак летить геть).

ВСІ МАВПИ

ПрилетІв, прилетІв,
Панувати захотів
МАвпячий Король!

Ява 2

(Видко з-за кущів, як, пливучи, вимахує руками Петрик — доплив до берега, став на ноги. Мавпи поховались. Петрик оглядається на всі боки).

ПЕТРИК

Ой, рятуйте, добрі люди!
Я ніколи вже не буду . . .

МАВПА 1

(Шепоче)

Це — король! Кричить, горлає,
Нас не бачить — а все знає!...

МАВПА 2

Так! Готуймо ж подарунки:
Трон тягніть, мішайте трунки,
І кокосові горіхи,
І музику для потіхи!..

Ява 3

(Мавпочки зникають. Петрик іде до Крокодила)

ПЕТРИК

Боже, як же я боюся . . .
А стомивсь . . . —
хоч обіпрусь . . .
(Спирається на спину Крокодила)

КРОКОДИЛ

Гм . . . КахИ-кахИ . . .

Ви — король?

ПЕТРИК

(Злякано відскогив)

Це не колОда!

Петрику, стрибай у воду!..

КРОКОДИЛ

Не турбуйтеся, мій пане,

І в воді я вас дістану . . .

ПЕТРИК

Ні, ні!..

У якій я стороні?

КРОКОДИЛ

Ви ув Африці . . .

ПЕТРИК

В чому?..

КРОКОДИЛ

Як це вияснить йому?..

Ви ув Африці, корОлю.

ПЕТРИК

Африка?.. Не чув ніколи . . .

Чом я не ходив до школи?!.

Ява 4

(Мавпогки несуть подарунки, тягнуть велику клітку-трон. Петрик закам'янів з переляку).

ВСІ МАВПОЧКИ
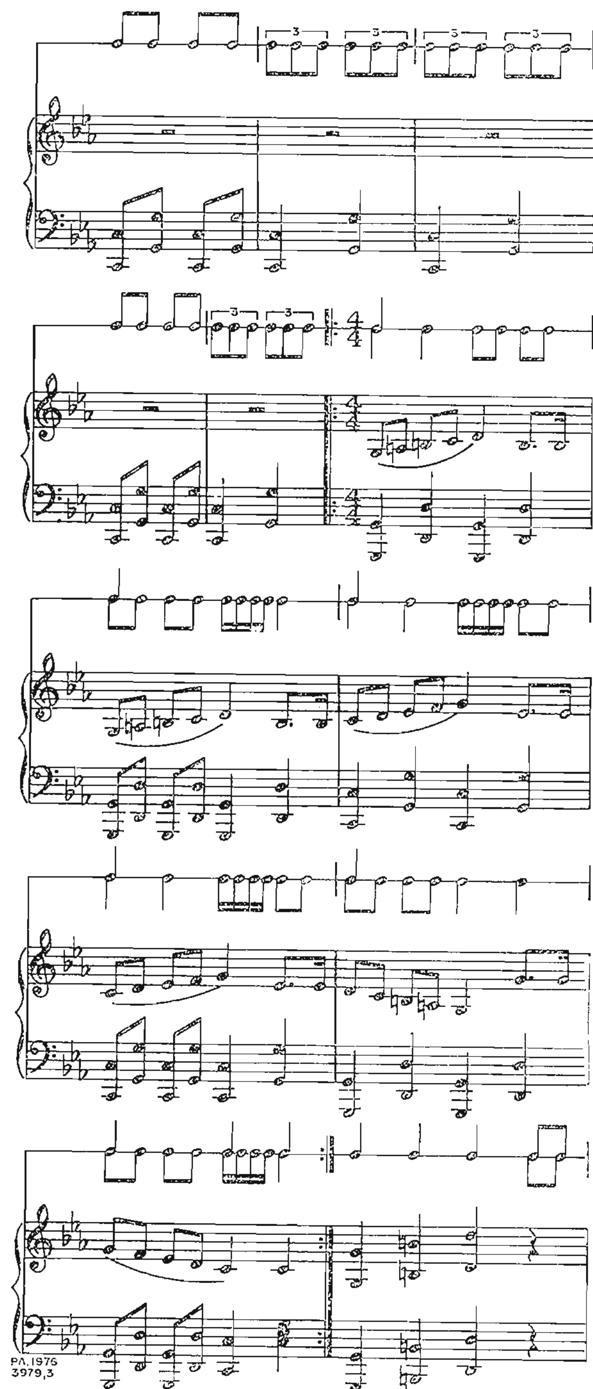
(Вклоняються)

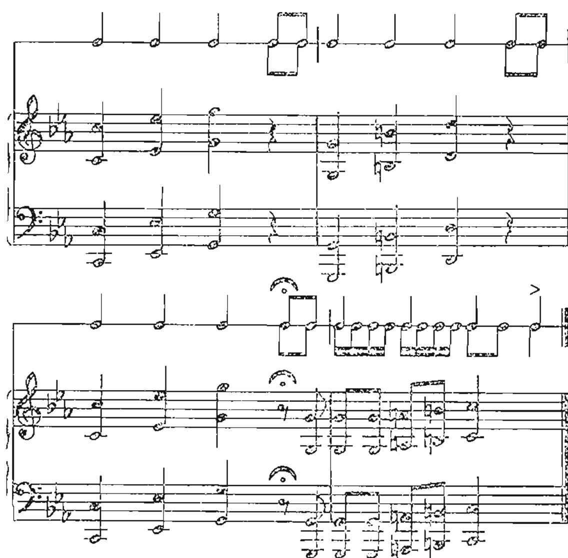
Слава, слава королеві!

МАВП'ЯЧИЙ ТАНЕЦЬ

ЛІБРЕТТО–ЛЕОНІД ПОЛТАВА
МУЗИКА–ВАСИЛЬ СИДОРЕНКО

P.A.1976
3979,1

МАВПА 1

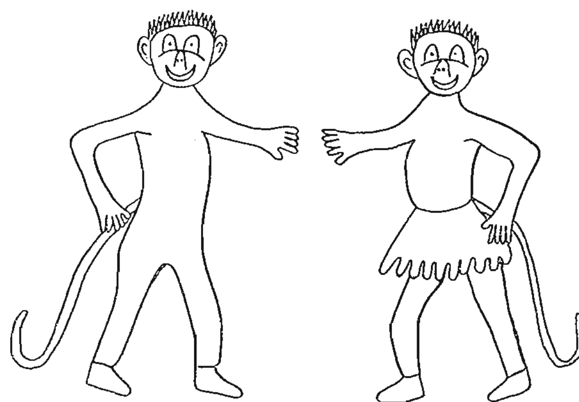
Хай живе Мапячий Король!

ВСІ МАВПОЧКИ

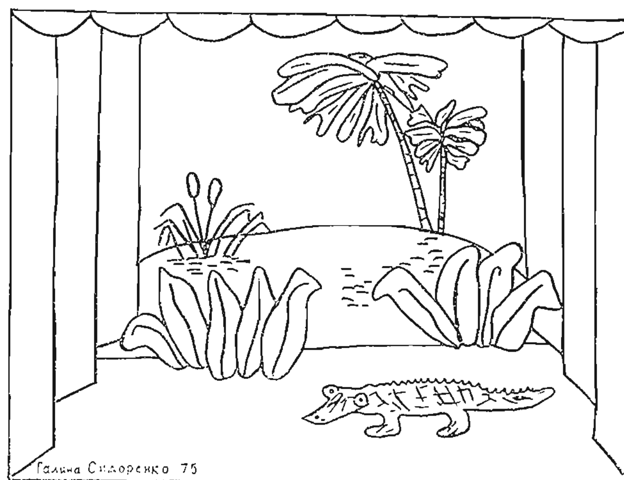
Слава! Слава!
Тра-ра-ра!..

КРОКОДИЛ

То, здається, не король,
А ду-рррррак . . .
Хочеш жити тихо? —
Геть втікай від лиха . . .

МАВПОЧКИ

КРОКОДИЛ

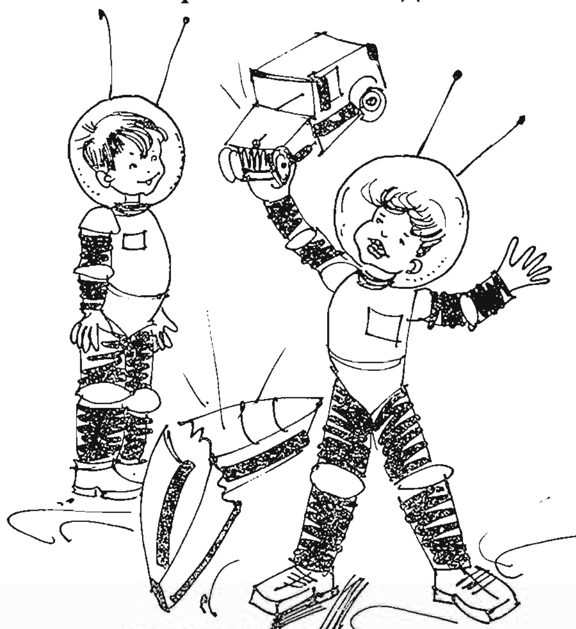
(Продовження буде)

Г. ЧОРНОБИЦЬКА

НОВІ ЗАБАВКИ

(Ілюстрація Б. Божемського)

Ось розмовляють
два астронавти,
ті що зламали
човник і авто:
— Хай у це авто
Сяде наш кіт!
Тільки в ракет
реактивний хід!

В авто сідають
котик і киця.
Тато з синами
іде до крамниці,
забавку хлопцям
купує нову:
гарну, блискучу,
немов би живу.

Добре летить —
реактивний же хід!
Перший успішно
відбувсь переліт.
Потім аварія
сталась при старті.
— Ні, ці ракети
нічого не варті!
Може татусенько
ще цього літа
купить новенького
нам сателіта?

Аварія — wrech, crash; переліт — flight; хід — тут рух (motion, movement).

З ДИТЯЧОГО ЖИТТЯ

„СПІВАЙТЕ РАЗОМ З НАМИ" — ДОВГОГРАЙНА ПЛАТІВКА „МОЛОДОЇ ДУМКИ"

„ВЕСЕЛКА" не раз писала про дитячий хор „Молода Думка" у великому Ню Йорку, його околицях та в сусідніх містах: — Йонкерсі, Пассейку, Нюарку і Гемстеді.

Хор налічує коло 120 дітей, здебільша 8-11 роком. Але належать до нього і малята-дошкільнята та юнацтво 11-15 років. Диригентом хору є п. Семен Комірний, який нещодавно прибув до Америки з України. Акомпанюють хорові Оксана Куйбіда й Олесь Кузишин. Опікуном хору є п. Богдан Бідняк.

Хор дав уже кілька самостійних концертів, а 23-го травня ц.р. виступив з власною програмою на великому концерті для відзначення „срібного" ювілею 25-ліття існування хору „ДУМКА". На цьому концерті, що відбувся в залі „Тавн Голл" у Ню Йорку, було приявних кілька тисяч людей.

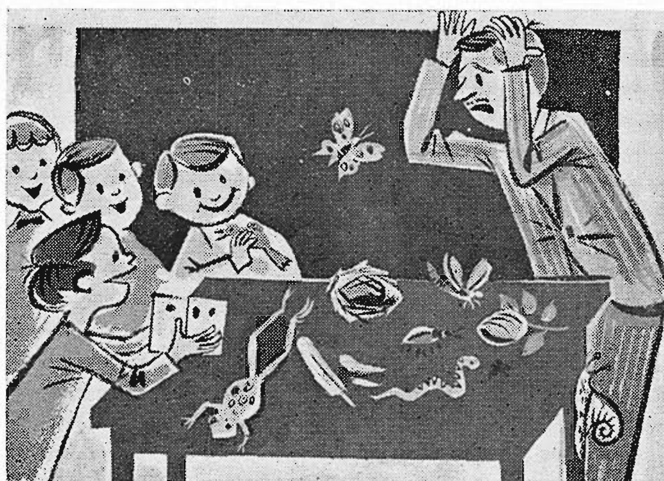
У квітневому числі „ВЕСЕЛКИ" ми писали, що „Молода Думка" наспівує платівку. Ця платівка саме появилася. Вона має 9 пісень на одній стороні і 6 на другій. Обкладинку виготовив мистець-маляр Богдан Титла. На фронтовій стороні вона має напис українською і англійською мовами „Співайте разом з нами" і прикрашена фотографією хору з диригентом.

На задній стороні обгортки подані наголовки пісень, призвіща авторів текстів та композиторів мелодій, список членів хору і світлина його диригента.

Заохочуємо наших читачів придбати собі цю гарну платівку своїх ровесників-хористів. Нехай вона стане для них заохотою вступити в члени „Молодої Думки", або якогось іншого дитячого хору. Якщо в їх місцевості такого хору досі немає, хай буде спонукою до його заснування.

В.Б.

ЛЮБОВ ДО ПРИРОДИ

Це — дарунки з вакацій для вчителя природознавства

Сценарій і текст: Роман ЗАВАДОВИЧ
Scenario and story: R. ZAWADOWYCH

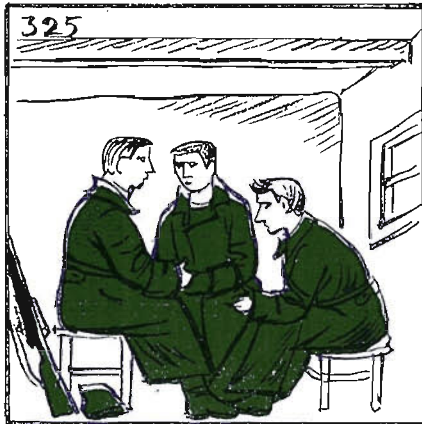
Ілюстрації: Петро ХОЛОДНИЙ
Ilustrations: P. CHOLODNY

БОГДАН-СІЧОВИЙ СТРІЛЕЦЬ
ІСТОРИЧНА КАЗКА

BOHDAN-SICHOVY STRILETS
UKRAINIAN TALE

РОЗДІЛ XXII: НАД РІЧКОЮ ІРПЕНЕМ

CHAPTER XXII: AT THE RIVER IRPEN

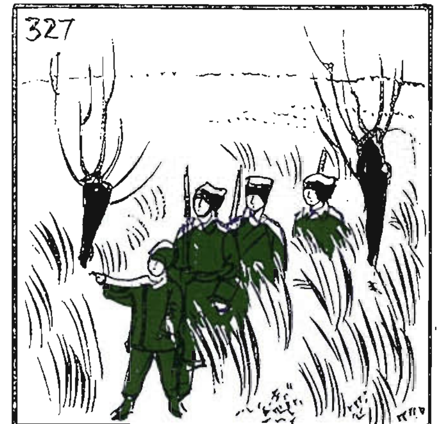
У хаті рибалки відбулася коротка нарада Федора й Миколи зі старшиною повстанців Уласом.

Fedir and Mykola held a brief meeting at the fisherman's house.

Вдаючи, що направляють сіті, рибалки надворі пильно стежили, чи не надходить ворог.

Pretending that they are repairing the nets, the fishermen kept a sharp watch outside.

Надвечір Савка повів стрільців і повстанців непомітними стежками до Голосіївського лісу.

At nightfall, Savka led the Riflemen and the guerrillas through secret passages to the Holosiiv forest.

На досвітку Микола побудив друзів, що в різних схованках чекали на наказ.

At daybreak, Mykola woke up his friends who waited for orders in various hideouts.

Незабаром Микола й Улас повели об'єднану групу стрільців і повстанців відлюдними околицями Києва на захід.

Soon Mykola and Ulas led a united group of Riflemen and guerrillas westward through unpopulated areas of Kiev.

В умовленому місці, в пасіці над берегом річки Ірпеня Богдан зустрів своїх друзів і українських повстанців.

Bohdan met his friends and Ukrainian guerrillas in a prearranged spot, in an apiary on the bank of the river Irpen.

(Продовження буде)
(To be continued)